

הסיפור שכימעט לא ייאמן: מנהיגת מועצת הפועלות

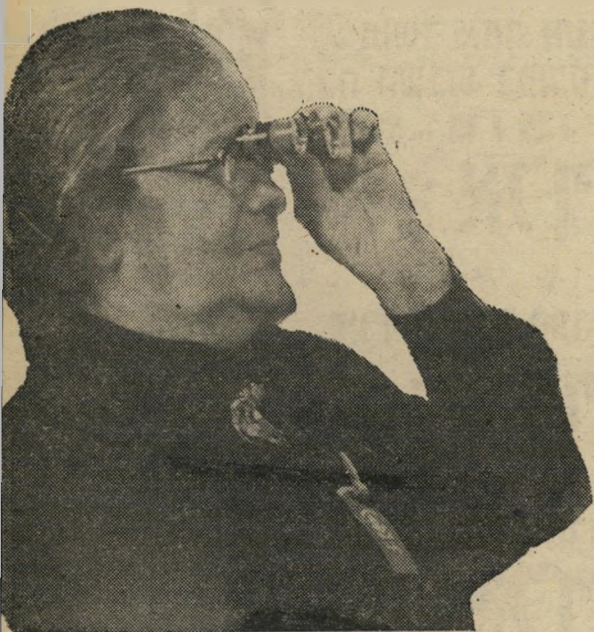
מצהירה שהיתה במשך 43 שנה „ידועה בציבור“

בשנת 1926 עלו מרוסיה לישראל בבה ובעלה, ישראל ברייהודה. כמנהיגת פועלים צעירה, יפהפיה ושואפת, נקלעה בבה לחוג הרוסי שהשתלט או על מעמד הפועלים בארץ. על ידידיהם הקרובים ביותר נימנו פרופסור צעיר, בן-גילה של בבה, ואשתו. הם עלו שנתיים קודם לר, גם כן מרוסיה: היו אלה ליובה וחיים הלפרין.

האהבה בין הלפרין ובבה אידלסון פרחתה לה, כחשאי, משך ארבע שנים. בשנת 1930 החליטו השניים לצאת עם הרומן שלהם לאוויר העולם, להינשא.

ישראל ברייהודה, מי שכיהן מאחר יותר כשר התחר בורה בממשלת ישראל, הבין לליבה של אשתו שהתאהבה באחר, הסכים להתגרש. הוא אף נדרד מפתח תקווה. כה גר יחד עם בבה, ליגור, כדי להיות רחוק מגרושתו.

בבה אידלסון

אולם ליובה לא הסכימה לשמוע על גט. היא הבטיחה להלפרין כי כל זמן שהיא חייה, הוא לא יוכל לשאת את בבה לאשה.

לא איים,

לא לחץ

הלפרין ובבה החליטו לנקוט בצעד אמיץ ונועז — באותה תקופה — זלחיות כבעל ואישה ללא נישואין, מאז, ומשך 43 השנים הבאות, עד לפטירתו של הלפרין, היה ידוע בציבור כי אשתו של הלפרין היא בבת אידלסון, וכי בעלה של בבת אידלסון הינו חיים הלפרין. העובדה שבבה אינה נשאת את שמו של הלפרין היתה

חיים הלפרין ז"ל

ליובה הלפרין

ל מתי מועט ידוע סוד, היה הסיפור ידוע מזה ימי דור. אולם בימים אלה, הוא הפך לנחלת הכלל: בבה אידלסון, ידידתה הקרובה ביותר של גולדה מאיר, מנהיגת מועצת הפועלות, וחברת הכת ההדוקה של ותיקי צמרת השילטון הודתה בפומבי: „הייתי חברתו לחיים של פרופסור הלפרין.“

בעברית ברורה, פירושו המילים הוא: הייתי הידועה בציבור שלו. לאלפים ממודיעיהם של בנייהוג, שהאמינו כל השנים כי השניים נשואים כדת וכדין — היתה זו הפתעה שלא תיאמן.

שכן השניים לא היו צמד צעירים מודרניים בשנות העשרים שלהם, שעברו לגור יחד בדירה משותפת, עד שיתחשק להם להיפרד. השניים היו גבר ואשה בשנות ה-70 שלהם, מה מכובדים ביותר ביישוב.

אהבה שנכזאת

מובנת מאליה, משום שהיא היתה אשת ציבור ואישיות בזכות עצמה, ונשים מסוגה נוהגות לשאת את שם משר פתחן הקודם (אם כי שמה של בבה מביתה היה טרכטנברג, ואילו השם אידלסון היה שמו של ברייהודה, לפני שעוברת אותו).

ב-18 השנים הבאות עדיין ניסה הלפרין לשכנע את אשתו לתת לו את הגט המיוחל. הוא מעולם לא איים עליה, לא פנה לבתי משפט, לא ניסה להכריח אותה, אפילו „ברגוז“ לא היה בינו לבין אשתו — אם כי ידידיהם זוכרים עד כמה רצו הוא ובבה להינשא כדת וכדין.

הלפרין היה גבר כליכך עדין וטובלב, הוא לא יכול היה להרע לזכרה, אפילו אם הזכיר את שמה מטרד „מספרת שרה“, מזכירתו של הלפרין משך 23 שנה. במלחמת השחרור פקד את הלפרין ואשתו אסון, בנם יחידם, אהרון, נלחם בכיס פלוגיה — ונעדר. אויבן הבן קרב את הלפרין לאשתו, השניים לא חסכו כל מאמץ לחפשו. במשך 15 שנה סירבו להתיר לצה"ל להכריז על בנם כחלל, כשכל אותה עת הם חיים בין תקווה לייאוש.

זו שלו,

וזו גם כן

כל אותה עת, לא ויתר הלפרין על אהבתו הגדולה, בבה. הוא המשיך לגור איתה, אולם אחת לשבוע היה נפגש עם אשתו. סיפור השבוע ליובה: „הוא היה שלי יום אחד כל שבוע, עד יום מותו.“

מאז מות הבן הפסיק הלפרין לבקש מאשתו את הגט, ולבבה היה ברור כי סיכוייה להינשא לו אפסיים. אולם ידיעה זו לא פגעה אפילו במאום באהבת השניים. הלפרין הקפיד להפריד בין חייו עם בבה, אותה כינת „אשתי“, בכל מקום, ובכל טופס השמי או רשמי למחצה — לבין פגישותיו השבועיות עם ליובה, אותן ערך כדי לנחם אותה, ולהתנחם על ידה על אובדנו של בנם המשותף. (המשך בעמ' 22)

החברה של גולדה

בה והוותיקה ביותר, ראש הממשלה גולדה מאיר, כפי שהורו פיעו באלפי כנסים ציבוריים: זו ליד זו, מתייעצות יחדיו.

היתה גם דמות שלישית בפרשה: ליובה הלפרין, אשתו החוקית של אהובה של בבה.

לאחר 43 שנים של מלחמה השאית בין שתי הנשים, על נפש וגופו של הגבר ששתיהן אהבו — הפכה עתה המלחמה לגלוויה, אהוב ליבן אמנם נפטר — אך ירושתו, בשווי חצי מיליון ל"י, היתה חייה מאוד, וכשם ששתי הנשים אהוו באותו גבר — הן אהוו עתה באותה ירושה. בבה אידלסון, שהיתה חמש פעמים חברת-כנסת, היא אשה רבת-פעלים ומרץ למרות 78 שנות חייה.

ליובה הלפרין, בת 77, היתה פקידה, משך שנים רבות בבנק הפועלים בתל-אביב.

פרופ' חיים הלפרין היה אישיות ידועה במשק הישראלי, נפטר לפני כחצי שנה. עתה, טוענת בבה: אני הייתי חברתו לחיים משך 43 שנה של פרופסור הלפרין.

ליובה טוענת: פרופסור הלפרין היה בעלי החוקי עד יומו האחרון ולי מגיע עזבונו.

התוצאה: בבה, השוכנת עתה בבית-חולים בילינסון כשהיא מתאוששת מניתוח במעייהם — אשר במהלכו לקחה אף בהתקפת-לב — הגישה תביעה לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב, בה ביקשה להכיר בה כיורשתו של הלפרין.

ליובה התנגדה, ובבה טענה כי ליובה התומה על מיסמך בו היא מוותרת על רכושן של הלפרין לטובתה של בבה. על כך, עונה ליובה: להד"ם, דבר אחד ברור: פרשת האהבתם של בבה והלפרין היא כליכך סבוכה, עד שבית-המשפט ייוקק לזמן רב כדי לפתור את הסבך, להחליט למי לתת את חצי המיליון.

חלוצים

מתאהבים

ס יפור המושלש הרומנטי טומן בחובו אהבה גדולה של שתי נשים לגבר דגול — על כל כאבי הלב, המלחמות והטרגדיות.